

8 DECEMBER 1980. - Ministerieel besluit tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten voor de specialiteit van otorhinolaryngologie.

Gelet op de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, inzonderheid op artikel 153, § 4, gewijzigd bij de wet van 8 april 1965;

Gelet op het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, inzonderheid op artikel 47;

Gelet op het koninklijk besluit van 29 juni 1978 tot vaststelling van de nadere regelen voor de erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op het ministerieel besluit van 24 mei 1958 tot goedkeuring van de erkenningscriteria, waaraan de geneesheren dienen te beantwoorden, welke als specialist de prestaties wensen te volbrengen, die voorzien zijn bij artikel 61 van het organiek koninklijk besluit van 22 september 1955 van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, zoals het thans is gewijzigd;

Gelet op het ministerieel besluit van 30 augustus 1978 tot vaststelling van algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten;

Gelet op de voorstellen van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en van huisartsen;

Gelet op het advies van de Raad van State,

Artikel 1.

In de bijlage van dit besluit worden de bijzondere criteria vastgesteld voor de opleiding en de erkenning van de geneesheren die als geneesheren-specialisten voor otorhinolaryngologie wensen opgenomen te worden op de lijst van geneesheren-specialisten, bedoeld in artikel 153, § 4 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, alsmede de bijzondere criteria voor stagemeeesters en voor stagediensten betreffende de zoëven vermelde specialiteit.

Art. 2.

In de bijlage gevoegd bij het ministerieel besluit van 24 mei 1958 tot goedkeuring van de erkenningscriteria waaraan de geneesheren dienen te beantwoorden, welke als specialist de prestaties wensen te volbrengen, die voorzien zijn bij artikel 61 van het organiek koninklijk besluit van 22 september 1955 van de ziekte- en invaliditeitsverzekering gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 22 oktober 1976, van 30 augustus 1978; van 9 maart 1979, van 18 juli 1979 en van 15 september 1979, worden de punten 1 tot 4 van de indeling 17 (otorhinolaryngologie) opgeheven.

Art. N. Bijlage

A. Criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten

1. De kandidaat-specialist moet aan de algemene criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten beantwoorden.
2. (De duur van de opleiding bedraagt ten minsten vijf jaar, waarvan minimum twee jaar basisopleiding en drie jaar hogere opleiding.) <MB 1995-11-27/31, art. 1, 002; Inwerkingtreding : 01-01-1996>
3. Gedurende zijn basisopleiding dient de kandidaat-specialist een grondige theoretische en praktische kennis te verwerven betreffende de anatomie, de fysiologie en de pathologische anatomie van de betrokken organen, de pathologie, de diagnostiek en de onbloedige en operatieve behandelingen in neus-keel-oorheelkunde.
4. Gedurende zijn hogere opleiding zal de kandidaat-specialist zich verder bekwamen in de verfijnde onderzoeksmethoden en gewone heelkundige technieken en ondermeer aandacht besteden aan de audiologie, labyrinthologie, foniatrie en allergologie. Hij zal in zijn activiteit geleidelijk een grotere persoonlijke verantwoordelijkheid op zich nemen.

In de mate waarin bepaalde gebieden van de neus-keel-oorheelkunde niet voldoende zouden beoefend worden in de dienst, zal de kandidaat-specialist, met instemming van zijn stagemeeester, zijn vorming in die gebieden aanvullen door stages van drie maanden in daartoe erkende gespecialiseerde diensten of afdelingen, zonder dat het totaal van die stages negen maanden mag overtreffen.

5. Half-time gedurende het (vijfde jaar) van de opleiding en vervolgens full-time gedurende twee bijkomende jaren, kan een bijzondere studie gewijd worden aan de otorhinolaryngologische en cervico-faciale chirurgie door een klinische en operatieve activiteit die nog onder toezicht staat, doch reeds half zelfstandig is. Gedurende deze twee bijkomende jaren kunnen stages van drie tot zes maand gevolgd worden gedurende een totaal van ten hoogste negen maand, in de heekunde, de plastische heekunde van hoofd en hals of de microchirurgische technieken. <MB 1995-11-27/31, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 01-01-1996>
Benevens zijn erkenning als specialist na zijn (vijfde jaar) opleiding, zal de geneesheer die, met instemming van zijn stagemeeester, volgens een goedgekeurd stageplan en in daartoe erkende diensten, zich gedurende twee en half jaar op deze bijkomende vorming heeft toegelegd, na zijn (zevende jaar) een getuigschrift bekomen van bijzondere bevoegdheid in de otorhinolaryngologische-cervico-faciale heekunde. MB 1995-11-27/31, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 01-01-1996>
6. De kandidaat-specialist zal aan de wachttol in de spoedgevallenafdeling van het ziekenhuis deelnemen voor de otorhinolaryngologische gevallen.
7. De kandidaat-specialist zal in zijn stageboekje de lijst bijhouden van zijn werkzaamheden en van de ingrepen die hij ieder jaar persoonlijk heeft uitgevoerd of waaraan hij heeft deelgenomen. Tevens zal hij erin de seminaria, leergangen en andere didactische activiteiten noteren, de hem toegelaten hebben zijn kennis ter zake te verwerven en te ontwikkelen.
8. De kandidaat-specialist moet ten minste eenmaal in de loop van zijn opleiding een voordracht houden in een wetenschappelijke vergadering, of als hoofdauteur een artikel publiceren over een klinisch of experimenteel onderwerp betreffende de neus-keel-oorheekunde.

B. Criteria voor erkenning van de stagemeeesters

1. De stagemeeester moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagemeeesters beantwoorden.
2. De stagemeeester moet met volle dagtaak (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in zijn dienst werkzaam zijn en er het grootste deel van zijn tijd besteden aan klinisch werk in zijn specialiteit.
3. Per verplegingseenheid van 20 à 25 bedden alsmede per tweeduizend jaarlijks nieuwingeschreven consultants, moet de stagemeeester opleiding geven aan kandidaat-specialisten a rato van ten minste één en ten hoogste twee, indien dit laatste getal verantwoord wordt door de poliklinische of technische werkzaamheden.
4. Per verplegingseenheid van 20 à 25 bedden ofwel per vijfduizend jaarlijks nieuwingeschreven consultants moet de stagemeeester, zelf erkend als geneesheer-specialist in de otorhinolaryngologie, één medewerker hebben die sinds vijf jaar als specialist in de otorhinolaryngologie erkend is en voltijds (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in dienst werkzaam is. Deze medewerker moet blijk geven van volgehouden wetenschappelijke belangstelling en meterdaad bij de opleiding van de kandidaat-specialisten betrokken zijn. Een groter aantal medewerkers met volle of halve werktijd dient verantwoord te worden door het belang van de klinische of poliklinische of technische activiteiten en mag de persoonlijke deelneming van de kandidaat-specialist aan de werkzaamheden van de dienst niet hinderen.
5. De stagemeeester moet erop toezien dat de kandidaat-specialisten die hij opleidt, in contact blijven met de andere verwante heekundige en medische disciplines en dat zij meewerken op otorhinolaryngologisch gebied in de spoedgevallenafdeling van dezelfde instelling.

C. Criteria voor erkenning van de stagediensten

1. De dienst moet aan de algemene criteria voor stagediensten beantwoorden.
2. Om gerechtigd te zijn tot het geven van een volledige opleiding moet de dienst beschikken over ten minste 20 bedden met een minimum aantal opnemingen van achthonderd per jaar en over een polikliniek met ten minste drieduizend nieuwingeschreven gevallen per jaar.

3. De stagedienst, gerechtigd tot het geven van een volledige opleiding, moet deel uitmaken van een algemeen ziekenhuis en er samenwerken met de andere diensten of met specialisten-consulenten, zoals bepaald in artikel 25 van de algemene criteria. Daarenboven moeten de diensten voor inwendige geneeskunde en voor heilkunde als stagediensten voor een volledige opleiding kunnen erkend worden en moeten erkende specialisten aan het hoofd staan van de diensten voor anesthesiologie, pediatrie en stomatologie.
4. De stagedienst bedoeld onder punt 3 moet zijn patiënten kunnen opnemen en verzorgen in een verplegingseenheid voor intensieve zorgen met vaste medische aanwezigheid en beschikken over een aangepaste uitrusting.
5. Een dienst met beperkte opleidingsmogelijkheden, die niet aan de bovengenoemde eisen beantwoordt, kan erkend worden voor stages waarvan de duur in het erkenningsbesluit zal bepaald worden.
6. Elke stagedienst moet een registratie van de patiënten en hun medische dossiers bijhouden, met een tweede classificatie volgens diagnose. Voor elke ingreep moet een operatieverslag opgesteld worden, met een omstandige beschrijving van de operatiestukken.